

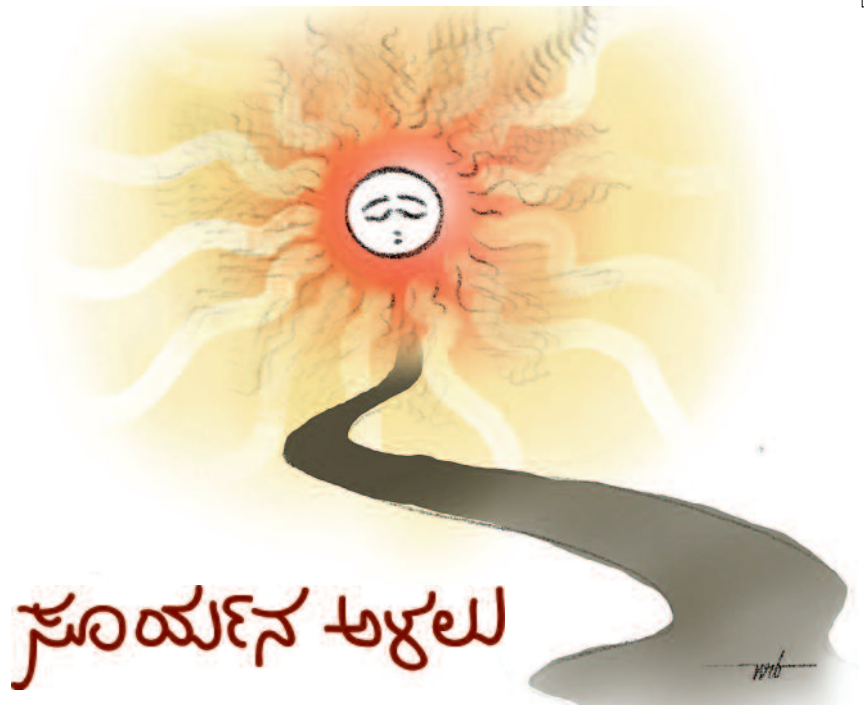
ನೀಲಿ ಆಗಸದಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ
ನನ್ನೊಡನಿಲ್ಲಿ ಯಾರಿಲ್ಲ,
ಬನ್ನಿರೆಂದು ನಾ ಕರೆದರೂ ಕೂಡಾ
ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿಯಾದೊಡನೆ ಬಾನಿನಂಗಳದಿ
ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟುವ ಚುಕ್ಕಿಗಳು,
ಚಂದ್ರನೊಡನೆ ನಗುನಗುತ ನಲಿಯುವಾ
ಬಾನಂಗಳದಾ ಹಕ್ಕಿಗಳು.

ಮುಂಜಾವಿನಲಿ ನಾನು ಬರುತ್ತಿರೆ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಲ್ಲರು ಓಡುವರು,
ಚಂದ್ರನ ಜೊತೆಯಲಿ ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರು
ದೂರ ಸರಿದು ಮರೆಯಾಗುವರು.

ಚಂದ್ರನ ಕರೆದನು ನೀ ಬಾ ಎಂದು
ಅವನೂ ಹತ್ತಿರ ಬರಲೊಲ್ಲ,
ನಾನು ತಂಪಿರುವೆ, ನೀನೋ ಬಿಸಿಯು
ಎನ್ನುತ ದೂರದಿ ಇಹನಲ್ಲ.

ಬಂದಿತು ಒಮ್ಮೆ ಧೂಮಕೇತುವು
ಕೂಗಿ ಕರೆದನು ಬಾ ಎಂದು,
ಕರಗುವುದೆನ್ನಯ ಬಾಲವು ಬಿಸಿಗೆ
ಎನ್ನುತ ಹೋಯಿತು ಸರ್ರೆಂದು.

ಸೂರ್ಯನ ಅಳಲು

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕೆ ಯಾರೂ ಬರರು
ನನ್ನಯ ಶಾಖಕೆ ಹೆದರುತ್ತ,
ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿ, ನನಗಿಲ್ಲವೊ ಜೊತೆ
ಬದುಕುತ್ತಲಿರುವೆ ಬಳಲುತ್ತ.

ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ, ತೇಲುವ ಮೋಡ
ಅವುಗಳೆ ನನಗೆ ಒಡನಾಡಿ,
ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಭೂಮಿಯ ನೋಡುತ್ತ
ಸಾಗುವೆ ಒಬ್ಬನೆ ದಿನ ದೂಡಿ.

-ಡಾ. ಗಿರಿಧರರಾವ್ ಹವಲ್ದಾರ್

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ಇದ್ದ. ಆತ ತನ್ನ ಕಳ್ಳತನದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದ. ಮಗನೂ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ. ಆದರೆ ತಂದೆ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ, 'ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಸಾಧು ಸಂತರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ' ಎಂದು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಆತ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕಳ್ಳತನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಹೋದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸಂತರು ಪ್ರವಚನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರವಚನದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಅವನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅದಂದರೆ 'ದೇವರಿಗೆ ನೆರಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.'

ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕಳ್ಳ ಒಂದು ಅರಮಮೆಯಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಕೇಳಿದರೂ ಆತ ತಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದೇ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿಯ ಆರಾಧಕನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ರಾಣಿ ತಾನೇ ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. 'ನಾನು ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಿಜ ಹೇಳು' ಎಂದಳು.

ಆಗ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಸಂತರ ವಾಕ್ಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ದೇವರಿಗೆ ನೆರಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಕೆಯ ಹಿಂದೆ ನೆರಳು ಇದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಈಕೆ ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಣಿ ಆತ ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿಯ ಆರಾಧಕ. ದುರ್ಗಾರ್ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಆತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆತ ಕಳ್ಳ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆದರೆ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಕೇವಲ ಸಂತರ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಇಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೇ ಇದ್ದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿ ಬದುಕಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸಂತರ ಸಂಘ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಸಾಧು-ಸಂತರ ದರ್ಶನವೇ ಪುಣ್ಯ. ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರತಿ ವಾಕ್ಯವೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಳ್ಳ ಅರಿತುಕೊಂಡ.

-ಕೆ.ಎಸ್. ನೀತಾ, ಹಾಸನ